

THEATER

Op bedrieglijk lichtvoetige wijze gaat Maatschappij Discordia door het turbulente leven van Susan Sontag ★★★★★

Zoals altijd bij Discordia gaat het niet alleen over het onderwerp, Susan Sontag, maar ook over henzelf.

[Hein Janssen](#), 3 maart 2022, 14:34

Love Sontag – Weiblicher Akt 11 van Maatschappij Discordia. Beeld Sofie Knijff

‘Zijn we eigenlijk al begonnen?’ Het is zo’n typisch zinnetje aan het begin van een Maatschappij Discordia-voorstelling, en in dit geval komt de vraag van Maureen Teeuwen. Zij wil van haar medespelers Annet Kouwenhoven en Miranda Prein weten of het acteren kan beginnen, of dat er eerst nog een foto gemaakt moet worden.

Vanuit die schijnbare verwarring betreden de drie actrices schoorvoetend de wereld van Susan Sontag, want over die vrouw en haar werk willen ze het hebben. Maar als altijd bij Discordia: het gaat ook over henzelf, over theater, over de grens tussen spelen en zijn, tussen acteur en personage.

Love Sontag – Weiblicher Akt 11 heet de voorstelling, nummer elf in een reeks over vrouwen en hun denkbeelden. Eerder passeerden onder anderen Elfriede Jelinek, Marguerite Duras en Lady Macbeth de revue.

Sontag (1933-2004) publiceerde essays, romans en dagboeken die getuigen van een originele geest en een mix van weloverwogen én controversiële opvattingen. Haar onderwerpen waren veelzijdig: seks, liefde, feminisme, maar ze schreef ook bevolgen over fotografie, kunst en theater. Zelf

regisseerde ze in 1993 Becketts existentiële toneelstuk *Wachten op Godot* in Sarajevo, toen de Balkanoorlog nog volop woedde.

Sontags leven was nogal turbulent: moeizame verhouding met haar alcoholische moeder, op haar 17de getrouwd, zelf moeder toen ze 19 was, gescheiden, biseksueel en een relatie met de beroemde fotograaf Annie Leibovitz. En ze was dol op lijstjes.

Alles wordt in deze voorstelling aangestipt, op een bedrieglijke lichtvoetige wijze, waarin drie actrices op zoek gaan naar één personage. Vrijelijk associërend horen we hoe ongepast het is om een rolletje ham te eten bij het kijken naar de film *Babe*. Maar ook wat de waarde is van fotografie: voordat je het weet ben je als argeloze toeschouwer terug bij dat jongetje in de zandbak – zo prikkelt Discordia de fantasie. En voordat je het weet, is het alweer afgelopen.

LOVE SONTAG – WEIBLICHER AKT 11

Theater

★★★★☆

Door Maatschappij Discordia, o.a. naar teksten van Susan Sontag.

19/2, Theater Frascati, Amsterdam. Tournee.